

O CUNOȘTI PE PIPPI ȘOȘETICA?

ASTRID LINDGREN

INGRID NYMAN

Traducere din suedeză de Claudia Nystrand

Tommy și Annika erau doi copii prietenoși și simpatici. Odată, pe când jucau crichet în grădină și se simțeau foarte bine, Annika spuse:

— Mi-aș dori totuși mult de tot să avem un prieten cu care să ne putem juca.

— Și eu mi-aș dori, răspunse Tommy.

Grădina lui Tommy și a Annikăi se învecina cu o altă grădină unde se găsea o casă, Vila Villekulla, care era pustie, nelocuind nimeni acolo.

— Ce păcat că nu stă nimeni în Vila Villekulla, spuse Tommy.

— Da, răspunse Annika, ar trebui să se mute cineva acolo, dar cineva care are copii.

Într-o bună zi, când Tommy și Annika se uitară peste gardul care îi despărțea de Vila Villekulla, văzură ceva foarte ciudat – o fetiță purtând pe brațe un cal foarte mare în carne și oase. Lui Tommy și Annikăi nu le veni să creadă, pentru că o fetiță nu poate ridica un cal de una singură. Însă Pippi Șosețica – acesta era numele fetiței, putea să facă asta, pentru că era foarte, dar foarte puternică, așa de puternică încât în toată lumea nu găseai nici un polițist atât de puternic ca ea.

Pippi era și bogată, pentru că avea un geamantan plin ochi cu bănuți de aur. Și, să vezi și să nu crezi, se muta tocmai în Vila Villekulla.

Pippi urma să locuiască singură-singurică în vilă, doar alături de calul și de maimuța ei, domnul Nilsson. Pippi nu avea nici mamă, nici tată, dar asta nu o deranja deloc, chiar îi plăcea așa, pentru că nimeni nu putea să-i spună să meargă la culcare atunci când se distra cel mai bine. Întotdeauna putea face numai ceea ce voia.

— Vreți să luați micul dejun cu mine? îi întrebă Pippi pe Tommy și Annika.

— Cum să nu, răspunseră ei. Mulțumim pentru invitație.

— Dar cine face de mâncare? întrebă Annika.

— Chiar eu, răspunse Pippi.

Într-adevăr, Pippi pregăti totul singură, chiar și clătitele.

Atunci când o clătită era gata, o arunca înspre Tommy și Annika, care stăteau pe lada de lemne și mâncau pâină nu mai puteau.